

HOOVER ZAHTEVA ZMANJSANJE OBOROŽEVANJA

KAKOR VEDNO, ZAHTEVAJO FRANÇOZI TUDI V TEM SLUČAJU POTREBNE GARANCIJE

Ako bi države zmanjšale oboroževanje za tretino, bi zamogle prihraniti v desetih letih petnajst tisoč milijonov dolarjev. — Kelloggova pogodba bo imela edinole v tem slučaju nekaj pomena, če bi se narodi posluževali orožja samo v obrambne namene.

ZENEVA, Švica, 22. junija. — Ameriški poslanik v Parizu, Hugh S. Gibson, kot zastopnik na razorožitveni konferenci je izjavil francoskemu ministrskemu predsedniku Herriotu, da se Združene države ne morejo ozirati na prošnjo evropskih držav, da bi jim Amerika odpustila dolg, dokler izdaja Evropa velikanske svote za oboroževanje. Gibson in Herriot sta o tem razpravljala v majhnem trgu Morges blizu Lausanne in pogovor je trajal še dolgo čez polnoč.

Poslanik Gibson je naprosil Herriota za pogovor, potem ko je govoril po telefonu s predsednikom Hooverjem iz Washingtona.

LAUSANNE, Švica, 22. junija. — Načelnik ameriške delegacije na razorožitveni konferenci, H. S. Gibson, je prišel iz Zeneve in je takoj imel posvetovanje z angleškim ministrskim predsednikom MacDonaldom in angleškim zunanjim ministrom Sir John Simonom.

Ob času Gibsonovega prihoda v Lausanne so bile razširjene govorice, da so Združene države pripravljene odpustiti evropskim državam dolg, ako znižajo svoje izdatke za oboroževanje.

Francoski ministrski predsednik Herriot je tudi razpravljajal z angleškim ministrskim predsednikom o nemški vojni odškodnini in je rekel, da je francoska vlada pripravljena odgoditi nemška plačila za več let, medtem ko naj bi se pošiljale nemškega blaga na račun odškodnine nadaljevale.

WASHINGTON, D. C., 22. junija. — Danes je stavil predsednik Hoover presenetljiv predlog, namreč, da naj se zmanjša oboroževanje po vsem svetu za eno tretino.

Predsednik je pozval k sebi skupino časniških poročevalcev ter jim v navzočnosti državnega tajnika Stimsona rekel: —

— Napočil je čas, da napravimo odločilen korak. Govorice o razoroženju ne zaležejo dosti, ampak treba je pričeti z delom. Države morajo skriti svoje oboroževanje za eno tretino. S tem bi prištedile v prihodnjih desetih letih od deset tisoč do petnajst tisoč milijonov dolarjev. Predsednik je temeljil svoj predlog tudi na Kelloggovo pogodbo ter rekel: — Pogodba bo edinole v tem slučaju nekaj pomenila, če so bodo narodi v toliko sporazumeli, da se bodo posluževali orožja samo v obrambne svrhe.

ZENEVA, Švica, 22. junija. — Predsednik H. Hoover je danes predlagal razorožitveni konferenci, naj države zmanjšajo svojo vojaško silo za eno tretino.

Italija je bila takoj zadovoljna. Italijanski zunanji minister Dino Grandi je izrazil upanje, da se bodo ve države strinjale s tem pozivom, ki je bil stavljen s stališča treznega človeškega razuma v najboljšem namenu.

Z nekaterimi pridržki so pritrdile predlogu tudi Velika Britanija, Nemčija, Španija in Sovjetska Unija.

Francija je predlogu nasprotovala, dočim si je Japonska pridržala odločitev.

Ameriški poslanik v Belgiji, Hugh S. Gibson, je predložil Hooverjev predlog na seji generalne komisije delegatov velikih in malih sil ter jih prosil, naj ga natančno preštudirajo.

Načrt zahteva skrčenje števila bojnih ladij, kri-

Povodenj in potres v Mehiki

VLADNA POMOČ ALI VOJAŠTVO

Zupan Čermak je pojašnil žalostno stanje Chicaga. — S 1. avgustom bo izčrpan sklad za podporo brezposelnim. — Boji se uporov.

Washington, D. C., 22. junija. — Pred bančnim odborom kongresne zbornice je eličaški zupan Čermak, ki je prišel v Washington v spremstvu svojih vodilnih uradnikov, zahteval, da se sklad v znesku 300 milijonov dolarjev, ki je bil dovoljen za pomoč potrebnim, obrne tudi kot posojilo za občine, ki nimajo potrebnega denarja.

Kongresnik Britten iz države Illinois je podpiral Čermakovo zahtevo ter pri tem poudarjal, da se boji, da bo v Chicagu prišlo do vstaje onih, ki naravnost trpe pomanjkanje in lakoto. Vlada mora sedaj poslati v Chicago denar ali pa čez šest mesecev — vojaštvo.

Čermak je natančno pojasnil žalostno stanje mesta in zvrčal vzrok na velike posestnike, ki se branijo plačati davke. Dokler ne bo najvišja oblast prisilila posestnikov, da plačajo davke, za Chicago ni mogoče, da plača svoje uradnike in uslužbence.

Dosedanji sklad mesta v pomoč brezposelnim je bil pokrit z \$10,000,000 prostovoljnih prispevkov, kakor tudi z mestnim posojilom v znesku \$12,000,000 ter zopet s posojilom \$5,000,000. Ta vsota pa bo koncem prihodnjega meseca izčrpana.

— Kaj se bo potem zgodilo, ne morem povedati, — je rekel zupan. — Dolžni smo vsem mestnim uradnikom in uslužbencem na plačah že tri mesece, ne oziroma se nakučujemo in učiteljice, ki v petih mesecih niso dobile nobene plače. Pri vsem tem pa moremo kazati navzlic taki stiski na dejstvo, da je zločinstvo v zadnjem letu porajalo. Ako pa bomo s svojo podporo s 1. avgustom prisiljeni prenehati, tedaj ne vem, kakšne bodo posledice.

POVIŠANJE POŠTNE

Washington, D. C., 22. junija. — Zadnje dni je general poštarij en milijon poštne znamke po en cent in štiri milijone znamk po 3 cente. Nove znamke bodo rabljene od 6. julija dalje, ko stopi v veljavo nova poština po tri cente za navadno pismo.

Poštni urad je mnenja, da bo

žark, rušilec in submarinov; skrčenje vseh armad za eno tretino; odpravo tankov, strupenih plinov itd.

V imenu Francije je rekel Boncour, da bo njegova vlada predvsem zahtevala potrebne jamščine ter dostavil: — Hooverjev predlog je preprost; preveč preprost.

Seja generalne komisije se je vršila pod predsedstvom Arthura Hendersona. Vsi sedeži so bili zasedeni, pa tudi galerije so bile polne.

Ko je predložil Gibson predlog, je rekel: — Upati je, da bo program napotil narode, da bodo javno izjavili, kolikoj so voljni prispevati k splošni razorožitvi.

JAPONCI SO POSVARILI ZDR. DRŽAVE

Grof Išii opozarja Ameriko, naj ne ovira Japonske pri razširjenju. — Mogle bi nastati zelo resne posledice.

Tokio, Japonska, 22. junija. — Prejšnji japonski poslanik v Washingtonu in zunanji minister grof Kikujiro Išii je rekel, da bi mogel nastati zelo resen položaj, ako bi kdaj Amerika skušala gosposdariti Azijo in bi hotela ovirati Japonsko v mirnem in naravnem razširjenju na Daljnem Istoku.

Grof Išii je govoril po sprejemu novega ameriškega poslanika Josepha C. Crew ter je med drugim rekel: —

Po mojem mnenju je spor med Japonsko in Združenimi državami mogoč samo v dveh zelo negotovih slučajih. Prvič: ako bi se Japonska neopravičeno skušala vmešavati v razmere zapadne poloble, tedaj bi bila vojna neizogibna. Toda Japonska se zaveda, kaj sme delati in trdno v svojem sklepu, da ne stori ničesar na drugi strani Pacifika, kar bi moglo vreti na njo le senco kakšnega sumničanja.

— Na drugi strani pa, ako bi Združene države kdaj hotele gosposdariti nad Azijo in preprečiti Japonsko, da bi se mirno in naravno razširila v tem delu sveta, tedaj bi nastal zelo resen položaj, kajti narod, ki se je pomnožil do skrajne meje, ne more biti za vedno zaprt v majhnem prostoru zemlje.

— Naša politika je dobro znana vsemu svetu, ki obstoji v tem, da dovoljuje odprta vrata in enako priljubljenost na Kitajskem in da želi nobene zemlje v nobeni deželi.

V svojem govoru je tudi grof Išii o ozirom na Korejo in Mandžurijo navedel besede predsednika Roosevelta, ki je rekel: — Razširjenje Japonev po teh pokrajinah morajo Združene države samo pozdraviti z zadovoljstvom, kajti s tem bo samo zmanjšano naseljevanje Japonev na pacifični obali, kar moramo po razmerah prepovedati.

do znamke po dva centa, ki so bile do sedaj v veljavi skupno z enim milijonom znamk po en cent, porabljene do konca leta, tako da bodo s 1. januarjem prišle v poštev samo znamke po 3 cente.

AMERIKA PROTESTIRA

Z zaplenitvijo kitajskih pomorskih carinskih uradov bi mandžurska vlada kršila pogodbo devetih držav.

Tokio, Japonska, 22. junija. — Državni tajnik Henry L. Stimson je izročil japonski vladi spomenico, v kateri protestira proti zaplenbi kitajskih pomorskih carinskih uradov od strani "neodvisne" Mančoukuo vlade, ker bi bila ta zaplenba kršenje duha pogodbe devetih držav, ki jamči teritorijalno in vladno nedotakljivost Kitajske.

Stimson je vročil pismeni protest japonskemu poslaniku Katsumi Debuči in je izrazil željo za skorajšnji odgovor Japonske zunanje ministrstvo je prejelo ta proset toda je v zadregi, kako bi zaradi zamotanih razmer povojno odgovorilo.

Stimson v zelo odločnih besedah navaja stališče ameriške vlade in se sklicuje na poročila, da namerava nova mandžurska vlada zapleniti kitajske carinske urade pod japonskim generalnim nadzorom. Tajnik Stimson pravi, da bi tako dejanje uničilo pravico Kitajske do pomorske carine in bi pomenilo kršenje pogodbe devetih držav, katero so podpisale tudi Združene države.

VELIKI NEMIRI V REPUB. ČILE

Razjarjena množica je napadla policijske barake. — Največji izgredi v Santiago in Valparaíso.

Santiago, Čile, 22. junija. — Po strašni noči v Santiagu in Valparaíso, ko so civilisti napadli policijske barake, je po celi deželi zopet nastal mir. Vojaški polk iz Andes je ojačil karabinerje v Santiagu, mornariški oddelek pa je pomagal mestni policiji v Valparaíso zopet vpletati mir.

Uporniki so bili oboroženi s puškami. V spopadih je bilo ubitih deset karabinerjev in mnogo ranjenih.

Vlada je obljubila lastnikom pekarn, katerih delavci so na stavki, da jih bo varovala z vojaštvom.

V Santiagu so se vršili nemiri do ranega jutra, ker je bila razširjena vest, da vlada ne zaupa karabinerjem in da bo poslala vojaške tanke iz San Bernardo, češ, da so karabinerji izjavili, da ne bodo streljali na civiliste.

Kolikoj je do sedaj znano, je vse vojaštvo ostalo zvesto sedanji socialistični vladi, kateri načeljuje prejšnji poslanik v Washingtonu Carlos G. Davilla.

BOGATI REVEŽI

New Britain, Conn., 22. junija. — Mestni odbor za pomoč revežem je pričel preiskovati razmere vseh oseb, ki dobivajo podporo od mesta. Komisija je dognala, da ima nek tak "revež" na banki \$16,000, drugi \$12,000 in tretji \$9000

ZAPADNA OBAL DRŽAVE COLIMA ZELO OPUSTOŠENA

COLIMA CITY, Mehika, 22. junija. — Zapadno obal Mehike je obiskal sinoči strašen naliv, katerega so spremljali močni potresni sunki. Podrobna poročila še niso dospela, toda zdi se, da je izgubilo veliko število oseb življenje. Najbolj je prizadeto mesto Cuyutlan, ki se nahaja na zapadni obali v državi Colima.

Veliko poslopij je razdejanih, ja tudi število mrtvih je precejšnje.

Poročila iz Manzanillo pri Cuyutlanu naznanjajo, da je do bil zupan iz Cuyutlana poročilo, da so odkopali izpod razvalin trideset trupel, dosti jih pa pogrešajo.

Oblasti mesta Cuyutlana so naprosile za takojšnjo pomoč. V opustošeno mesto so bila takoj poslana zdravila in razne zdravniške potrebščine.

V Manzanillo je dospelo parsto beguncev, ki pripovedujejo o strahotah večerajšnjega dne. Na obrazih in po obnašanju se jim pozna, da so preživeli strašne trenutke.

V Cuyutlanu je kakih tisoč hiš, med njimi dosti velikih hotelov. Ker je sezona že minila, ni bilo v hotelih nobenih letoviščarjev.

ZLATA ZAPELJOST V ALASKI

Seward, Alaska, 22. junija. — Vest, da je bila v okraju Nuka, 78 milj od Sewarda najdena zlata ruda, ki vsebuje v toni zlata v vrednosti \$50,000, je povzročila veliko vznemirjenje.

Od vseh strani prihajajo ljudje na vozovih, avtomobilih in celo z aeroplani, da pričnejo kopati in iskati rudo.

Z GROŽNJO OPRO- ŠČEN ROPAR

Chicago, Ill., 21. junija. — Vselej grožnje s povračilom s strojnimi puškami so sodnijski uradniki Cook okraja opustili tožbo proti bančnemu roparju Danny McGeogheganu.

Državni pravdnik Walker Butler je naprosil sodnika Johna Prystalskega, da zavzre obtožbo proti McGeogheganu, ki je stal pred sodiščem pod obtožbo, da je oropal Bank of Clearing za \$60,000.

Ako vzroki za to prosojo niso tajni, bi zato rad za nje vedel, — je rekel sodnik.

Državni pravdnik je odgovoril da sta ga bančna uradnika Lambert Bere in John Camphouse, ki sta McGeoghegana spoznala, za to prosila.

Od 29. aprila se oba nahajata v nekem hotelu pod stražo s strojnimi puškami, ravno tako tudi njih družine. Banka pa jih potrebuje...

Sodnik se začni in pravi, da je to nekaj nenavadnega, da državni pravdnik ne more ščititi teh bančnih uradnikov. — Mislim, da je Mr. Bere dovolj velik, da se sam brani.

— Ne, ako je ogrožen s strojnimi puškami, — odgovori državni pravdnik.

Sodnik nato podpiše oprostilo listino z izjavo, da naj za to prevzame država vso odgovornost. S predznim nasmehom odkoraka McGeoghegan iz sodnijske dyorane.

PREDSEDNIK ODLIKOVAL EARHARTOVO

Edina ženska, ki je sama preletela Atlantik, je dobila odlikovanje Am. Geografske Družbe.

Washington, D. C., 22. junija. — S svojo poznano ponižnostjo je Amelia Earhart Putnam sprejela kot prva žena, ki je sama preletela Atlantik, iz rok predsednika Hooverja odlikovanje Geografske Družbe.

V prisotnosti učenjakov, profesorjev in visokih vojaških častnikov ji je predsednik Hoover izročil zlato kolajno narodne Geografske Družbe, katere časti še ni bila deležna nobena ženska. Gospa Putnam se je zahvalila za odlikovanje s pripombo, da tega odlikovanja s svojim dejanjem ni zaslužila. Rekla je tudi, da je izvršila ta polet iz lastnega nagiba in da niti najmanj ne misli, da bi kaj pripomogla za letanje. Rekla pa je med drugim, da sedanja vremenska prerokovanja niso zanesljiva ter je izrazila upanje, da bodo kje sredi oceana napravili postojanko za napovedovanje vremena.

Mrs. Putnam je v spremstvu svojega moža George Palmer Putnam z aeroplanom prišla v Washington. Takoj je bila predstavljena podpredsedniku Curtisu, ki jo je peljal v senatno zbornico, kjer je bila seja prekinjena in je vsakemu senatorju segla v roko. Enako je tudi pozneje segla v roko vsakemu kongresniku v kongresni zbornici. Zvečer je bila predsednikov gost v Beli hiši.

TUDI DEPORTIRANI SE MOREJO VRNITI

Washington, D. C., 22. junija. — Po najnovejši postavi z dne 25. maja t. l. je dovoljeno tudi osebam, ki so bile deportirane, po enem letu vrniti se v Združene države. Tako oseba pa ni smela prej v Združenih državah izvršiti kakšnega kaznjivega dejanja. Za povratek pa mora dati svoje dovoljenje delavski tajnik, kakršno dovoljenje tajnik vedno izda osebam ki imajo v Združenih državah družine. Toda tozadevna postava velja tudi za samske osebe.

ADVERTISE
in "GLAS NAPODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakur, President

L. Benedik, Trezor

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Na pol leta \$3.50
Na četrt leta \$1.50
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inostranstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" tiskava vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivalne naslani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3378

ZDRUŽENE DRŽAVE IN EVROPA

V Washingtonu se vedno niso prišli do spoznanja, da boj proti gospodarski depresiji v okrilju narodnih meja ni zadosten, ampak da imajo vsi narodi skupne interese.

Strah pred vmešavanjem ima notranjopolitični izvor, slednjič bo pa le prišlo do tega, da Amerika ne bo mogla še nadalje stati na strani, ko bo treba reševati probleme mednarodnih dolgov in svobodnejše trgovine.

V mesečniku, ki ga izdaja Lloydova banka v Londonu, je objavljen izbrani članek, ki ga je napisal J. M. Clark, kateri ponuja ekonomijo na newyorški Columbia univerzi.

Profesor Clark pravi, da so Združene države silno interesirane na ozdravljenju cele Evrope, ne pa samo tistih evropskih dežel, ki dolgujejo Združenim državam.

Revizija dolgov sama po sebi ni zadostna, dočim bi se dalo silno dosti doseči, če bi ameriški narod mislil samo na ono, kar je v njegovo lastno korist.

Po mnenju profesorja Clarka bi morala ta dežela stremeti po treh ciljih, ki so naslednji: — zmanjšanje vojaških izdatkov, zopetna obnovitev svobodnejše trgovine ter zmanjšanje mednarodnih dolgov do take nižine, na kateri bi lahko ostali celo v poznejših depresijah. Ta preureditev bi se morala tikati tako privatnih kot javnih dolgov.

— Ti dolgovi, — pravi Clarke, temelje na enem samem skupnem viru, in ta vir je Nemčija. Toda Nemčija je izčrpana.

Kjer ni ničesar, tudi vojska ne more vzeti. Navzlic nasprotnim zatrdilom francoskih državnikov, se je Nemčija popolnoma izčrpana. Ako ji ne dajo zavezniki prilike, da nabere novih sil, ne bodo od nje ničesar več dobili.

Po mnenju profesorja Clarka bi taka preureditev ne omogočila le ogromnih fiskalnih plačil, ampak bi pospešila tudi trgovino.

V zvezi s tem se pa pojavi vprašanje, ne le, kako naj se spravi skupaj dolgovane vsote, pač pa, kako naj se jih izplača, da bodo upniški narodi res imeli kaj dobička od njih.

Prišel bo čas, ko bo tudi Washington spoznal, da je gospodarsko zdrava Evropa brezpogojno potrebna za gospodarski procvet te dežele.

Tedaj se bo morala ameriška vlada tudi odločiti za sodelovanje pri reševanju vseh mednarodnih problemov. Šele potem bo mogoče misliti na obnovitev politične in gospodarske neodvisnosti.

Iz Jugoslavije.

Dva obešenca na eni veji.

V gozdu Topljina pri Zagrebu sta se obešila v pokojni svetnik državnih železnic Milan Forkapić in blaginjak družbe Canadian Pacific v Zagrebu Peter Hübscher. Zapustila sta poslovilna pisma, ki je iz njih razvidno, da gre najbrž za rodbinske in denarne težkoče.

Ko se je po Zagrebu razširila vest, da visita v gozdu na eni veji dva obešenca, so oblasti takoj uvedle preiskavo. Kmetje so našli obešenca, ko so nabirali v gozdu gobe. V gozdu je bilo posekano debelo drevo in dolga veja je bila položena dobre tri metre od tal vodoravno. Na njej je viselo truplo manjšega, malo dalje pa truplo večjega moškega. Oba sta bila z obrazom obrnjena v isto stran. Prizor je bil pretresljiv. Kmetje so hiteli iz gozda obvestiti oblasti. V gozdu je odšla komisija z novinarji. Tako je spoznal v enem obešenem Milana Forkapića, ki so ga poznali Zagrebčani zlasti po obrazu, kjer je imel še iz svetovne vojne opekline. V drugem obešenem so spoznali Hübschnerja.

Bilo je takoj jasno, da gre za samomor in da sta šla moža v smrt sporazumno. Hübschner je zapustil pet pisem, eno naslovljeno na neko gospo v Zagrebu, drugo na društvo "Merkur", tretje tudi na neko gospo, četrto na Miss Mary in Vanda Hübscher, San Paolo, Brazilija, peto pa na Zvezo privatnih nameštencev krajevine Jugoslavije. V drugem in zadnjem pismu je opazka, da ne želi nobenega pompa. Hübscher je bil oženjen in iz poslovilnih pisem je razvidno, da ima rodbino v Sao Paulo v Braziliji.

Pri Forkapiću so našli več vizitk, ki pričajo, da je bil svetnik državnih železnic ter dopisnik mnogih inozemskih listov.

V poslovilnem pismu, namenjenem dr. Milanu Vrbaniću, prosil naj se slednji zavzame za njegovo rodbino. Drugo pismo je bilo naslovljeno na prof. dr. Ljudevita Juraka in v njem je rečen: "Dva obupanca se obračata v zadnjem hipu nate. Zavzemni se za najine svoje, dokler ne pride pomoč, midva ne moreva več".

Iz poslovilnih pisem vzrok samomora ni točno razviden. V obeh primerih gre najbrž za finančne težkoče. Forkapić se je hotel že lani jeseni zastrupiti, pa so ga zdravniki v zadnjem hipu rešili.

Od takrat so mu neprestano rojile po glavi samomorilne misli. Zadnje čase je bil zelo potr. Redar ubil napadalca.

Zvečer je v Subotici prišel delavec Ivan Surok močno okajen k svoji priležnici Anuški Telecki. Tako sta se začela pripraviti in Surok je tako razsajal, da je moral priležnica poklicati na pomoč sosede, ki pa tudi niso mogli ukrotiti razgrajenja. Pozvali so redarja, ki ga je pa Surok napadel in ranil. Da ga prestraši, je redar dvakrat ustrelil v zrak, ker pa tudi ni pomagalo, je streljal vanj in ga zadel tako, da je v bolnici umrl.

Kaznenec iz Sing Singa sleparil po Zagrebu.

Policija v Bad Gasteinu je aretirala mednarodnega sleparja in pustolovca Nikolo Božića, ki je sleparil svojčas tudi po Zagrebu in drugih mestih. Božić je že sedel v zloglasni ameriški kaznilnici Sing Sing.

Zločin ljubosumnega delavca.

V Osijeku se je odigrala pretrpna ljubavna tragedija. Delavec Ivan Kosorić je zabodel Anko Jelić, s katero je živel že več let v dvajsetem letu. Pred letom dni je napadla Kosorića tuberkuloza tako, da ni mogel več delati in zato ga je priležnica zapustila. Poiskala si je drugacega, toda Kosorić se ji je osvetil. Prišel je k nji na dom in jo zabodel.

Do smrti jo je pretepel.

V Zagrebu je te dni Anton Mežnarić do smrti pretepel svojo priležnico, hišnico Matildo Funtek. Obdukeja je ugotovila, da je Funtekovi kri zalila možgane. Mežnarić se je izročil sodišču. Funtekova je bila močno udana alkohola, kar je baže zakrivilo usodni pretep.

Strašna smrt na električni žici.

V subotičkem predmestju se je pripetila težka nesreča. Pred neko gostilno je bilo zbranih več fantov med njimi tudi sin bogatega kmeta Anton Gjurasević. Fant je so delati razne akrobacije. Gjurasević je pa hotel vse prekositi in splezal je na brzojavni drog. Z vrha je veselo pozdravljaval tovariše, potem se je pa prijel z levico za električno žico. V naslednjem hipu je padel na tla in umrl.

njem hipu je bolešno kriknil in drgeal nekaj minut, potem je bil pa mrtev.

Obup brezposelne služkinje.

V Splitu si je hotela končati življenje brezposelna služkinja Elizabeta Kosić iz Maribora. Odšla je na Marjan in se hotela zastrupiti z ližolom, pa so jo mimoidoči pravočasno opazili in izrgali z rok steklenice. Življenje si je hotela končati zaradi bede.

Bomba na spomeniku kralja Petra.

Zagrebske "Novosti" poročajo, da so našli v Otočcu na spomeniku kralja Petra montiran peklenjski stroj istega izvora, kakor so bili peklenjski stroji, ki so jih prihašali zločinci zadnje čase iz Zadra na jug. ozemlje. Na eni strani je imel peklenjski stroj napis "Ustaša", na drugi pa mrtvaško glavo.

Tempiran je bil tako, da bi bil eksplodiral ob 3 popoldne, pa so ga pravočasno našli in demontirali.

Strašna smrt 18mesečnega otroka.

V Borčeu pri Zagrebu je umrl otrok 18-mesečno dete Milan Palek. Otroček je plezal po sobi, mati je pa pripravljala vodo za pomivanje posode. Za trenutek je stopila od štedilnika, ta čas je pa otroček priplezal do stola, kjer je stala posoda z vrelo vodo in se je prijel za stol. Posoda se je prevrnila in nesrečni otroček je zadobil tako težke opekline, da je kmalu v silnih mukah umrl.

NAJKRAJŠI DAN JE NAJDAJŠI

Astronomija nudi nekaj skoro nerazumljivega. Uganka se glasi: kateri dan je daljši 21. junij, ali 22. december.

Odgovor: 22. december. Rešitev: 21. junij je najdaljši dnevi 21. 1½ sekunde daljši kot dan poprej; in 2 sekundi daljši kot naslednji dan, ako se račun na od solčnega vzhoda do zahoda.

Toda 22. december, ako ga merimo od poldne do poldne, je daljši kot 24. ur in sicer 30½ sekunde več. To je več kot v kateremkoli dnevu v letu.

Vsak dan je poldne, ko gre leto proti zimi. 30 sekund prej in sredi novembra je astronomično poldne 16 minut prej, kot pa kaže naše ure; okoli polovice februarja pa je poldne 14 minut pozneje kot pa po naših urah. In na podlagi tega je 22. decembra najdaljši astronomični dan.

Peter Zgaga

KJE SO ČASI...

Neki moj znanec mi je pripovedoval:

V prejšnjih letih sem prepotoval skoro celo Ameriko. Ko je bila uveljavljena prohibicija, sem se mudil v Clevelandu in se ozil:

UMOBOLNI SIN RAZSEKAL

MATER

Te dni dopoldne se je pojavil v prostorih francoskega poslanstva v Berlinu mlad možki, ki je izročil poslanškemu slugi zavoj z besedami: "Ta etui je za poslanika Ponceta". Zavoj je bilo priloženo tudi pismo. Ker je prinašalec zavoja rekel, da se bo pozneje vrnil po odgovor, je nesei sluga zavoj tajniku, kjer so ga odprli. Ko so ga razvili, so ugledali odsekani ženski roki. Tajnik in sluga sta z največjo naglico tekla na ulico, da bi zasledila prinašalec zavoja, neznane pa je bil že izginil.

Telefonirali so takoj policiji v domnevi, da gre mogoče za kakšen političen zločin. Policijsko ravnanje je bilo takoj poslalo več detektivov na poizvedovanje. Ko pa so kriminalni uradniki sestavljali zapisnik o vsebini zavoja, je prejelo ravnanje policije uradni brzojav ljubškega državnega pravdnika, da je 24-letni posestnik sin Ludvik Schoess iz Entina umoril svojo 60-letno mater, vdovo po vladnem pribočniku Schoesu. Morilec je odsekal mrtvi noge in roke in se je po domnevi ljubškega državnega pravdnika napotil proti Berlinu.

Pismo, ki ga je bil Schoess priložil zavoj, se glasi: "Pošljam vam roke razpite zločinske pustolovke Johanne L. v. Schoess, ki je živela v Entinu". Sledi več težko razumljivih stavkov in nato zaključek: "Prosim poslanika, da mi izstavi na ime Ludvik Schoess potni list in druga potrebna izkazila za potovanje v Francijo".

Kakor se je naknadno doznalo, je bil izvršen umor, o katerem je poročala brzojavka ljubškega državnega pravdnika policijskemu ravnanstvu v Berlinu, že 3. junija. Morilec je sin žrtve in je truplo razsekalo na kose. Vse kaže, da je zločinec umobolna človek.

ral za delom. Prohibicija je bila ljud uduare za tamkajšnje gostilničarje oziroma salonnarje, ki jih je bilo precejšnje število. Vse je napeto pričakovalo, kaj bo in ko se bo postava obnesla.

Kdor je imel še kaj stare zaloge, je jo skrbno hranil ali pa prodajal za neverjetno drag denar. Kmalu so se pa začeli pojavljati kotlički. Strahoma seveda, Kdor je bil toliko drzen, da si ga je nabavil, je kuhar v zgodnjih jutranjih urah in v temi in za zgrinjanimi okni. Kuhali so seveda izključno le za domačo uporabo.

Med njimi je bil precej bogat in tudi korajžen možak, ki se je lotil posla na debelo. Rekel mu bom Tine, toda to ni bilo njegovo pravo ime. V raznih delih mesta je najel par zakutnih stanovanj ter jih ogremil s sodi za majšo in kotlički. Pet ali šest ljudi je delalo zanj. Plačeval jim je po petindvajset dolarjev na teden. Pijačo so imeli seveda za tonj. Tudi mene je vzel v službo, pa ne da sem kuhar, ampak da sem prevažal pijačo.

Nekega popoldne mi je rekel: V Lorain bova šla.

Naložila sva dva sodčka po petindvajset galon enkrat kuhane pijače, ki je imelo sto prufov.

V Lorain sva srečno dospela že precej pozno ponoči. Salonnar, kateremu sva bila namenjena, je baš zapiral svoj lokal.

Kar v garažo zapeljita vse skupaj — nama je rekel — bomo jutri premerili in se dogovorili, počem ga bom plačal.

Garaža je bila na obširnem dvorišču, obdanem z visokim zidom. Storila sva kot nama je bil naročil in sva šla spat.

Zjutraj ob šestih sva spravila sodčka z avtomobila na dvorišče. Salonnar, ki je bil med tem že vstal, je pristopil.

— No, pa čem ga boš dal, Tine? — Po petindvajset dolarjev galona, kakor vedno — je odvrnil butelgar.

— Dobro. Koliko prufov pa ima?

— Sto prufov. Raje malo več nego manj.

— Sicer se zanesem nate, toda prepričati se vseeno hočem — in je stopil v hišo no mero.

Vtaknil je mero v sod, in mera je pokazala, devetdeset prufov.

— Za deset prufov si se zmotil, Tine, sem pogledal.

Tine ga je začuden pogledal, brkal mero s prestom sem in tja, pa se ni hotela nič bolj pogrezniti.

— Najbrž nimaš prave mere — je rekel slednjič.

— Mera je ista kot je bila zadnjič. Da bo mir in konec besedi, bomo pa novo kupili. Pojdimo frukstat, apoteka bo še le ob devetih odprta.

Najprej sem šel jaz zajtrkovat, dočim je Tine sodčka stražil, kakor sva zamenjala vlozi.

Sedel sem in začel premišljevat, kaj je vzrok te nenavadne izpremembe. Sam sem bil navzoč, ko ga je Tine v Clevelandu premeril, na razmeroma kratki vožnji od Clevelanda do Loraina pa tudi ni izgubil desetih prufov.

Končno sem prišel do sledečega zaključka: — Če mera pravilno kaže, ni moglo biti drugače kot da se je kdo ponoči splazil v v garažo, odvzel dve ali tri galone ter vode dolil. Gospodar je bil prepošten, da bi storil kaj takega, pač pa kaknjegov uslužbenec ali kak drugi človek, kar se je v resnici zgodilo.

Premišljeval sem in čakal do devetih, ko sta stopila gospodar in Tine na dvorišče. Tine ga je imel nekoliko pod kapo. Od jeze in presenečenja se ga je bil nasekal. Šla sta kupiti novo mero, ki pa tudi ni pokazala več kot devetdeset prufov.

— No — je rekel salonnar — sedaj vidiš, da si se motil. Toda, ker sva prijatelja, ti ga bom plačal takega, kakoršen je, po trideset dolarjev, če hočeš.

— Nak — je odrezal Tine.

— Nikar ne nori, Tine. — trideset dolarjev za galono, je vendar lep denar. Udari v roko, potem pa greva v banko, da ti bom odštél tisoč petsto dolarjev.

— Nak — je ponovil Tine, prevrtil sodčka ter dvakrat brenil z nogo, da sta čepa odletela.

Molče in odkritih glav smo stali ter gledali, kako je skokotalo v jarek petdeset galon enkrat kuhane pijače; ki po trideset dolarjev galona ni bil naprodaj.

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso potrebo, in kdor je od večjega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanja zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, dajmo vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

Metropolitan Travel Bureau

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 4.—	Lir 100	\$ 5.90
Din 300	\$ 5.90	Lir 200	\$ 11.50
Din 400	\$ 7.80	Lir 300	\$ 16.80
Din 500	\$ 9.50	Lir 400	\$ 22.—
Din 1000	\$ 18.50	Lir 500	\$ 27.—
Din 5000	\$ 91.50	Lir 1000	\$ 53.25

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljume se bolj pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 "	\$ 10.80
" " " 15.00 "	\$ 15.90
" " " 20.00 "	\$ 21.00
" " " 40.00 "	\$ 41.10
" " " 50.00 "	\$ 51.30

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Največ nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbine \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Puščavnik z enim cekinom na leto.

SKOPLJE, 6. junija.

Bilzu Struge živi v gozdu vasi Ne-rez že dolga leta zanimiv puščavnik, Samojlo Radović, o katerem nihče ne ve, koliko je star, sam pa o tem tudi ne govori, ker prihaja med ljudi samo enkrat na leto, ko v eni in isti trgovini izmenja starinski zlatnik — napoleonor v pirnat denar, si nakupi razne potrebitine ter takoj spet izgine v svojo čudno kolibo, ki jo ima zgrajeno sredi velikega bulkovega gozda.

Puščavnik Radović je eden od naj-interesantnejših puščavnikov, ki jih je bilo in jih je še v precejšnjem številu po južnih srbskih krajih. Puščavnik je bil že pred balkansko vojno in ko se ni nihče brigal zanj v nekdanjih slabo urejenih razme-rah pod turško upravo, se je mož naenkrat pojavil, ko je Srbija sto-pila v vojno proti Turkom. Raz-mere so bile take, da se ni dosti iz-praševalo: od kod in kako — in tako je mož pri vsej svoji puščav-niški redkobešednosti odslužil vso dobo balkanske in pozneje tudi sve-tovne vojne. Ko je bila demobiliz-acija, je naenkrat ravno tako, ka-ker se je pojavil, tudi izginil. Šele pozneje, ko so uradi začeli voditi evidenco odsluženih bojevnikov, se je začelo razmišljati tudi o mrkem Samolju Radoviću, zaradi tega in onega so bili oglašeni razni razni pozivi in ker se ni javil, je par nje-ovih frontnih tovarišev dalo ne-ke, skromnih podatkov o življenju tega samotarja. Eden od njih, ki je bil naj, vje časa z njim na fronti, je pripovedoval, da Radović ne ma-ra za ljudi, ker so preprečili njego-vo prvo ljubezen. Mlad je še bil, ko se je zaljubil v lepo pastirico, vse se je dogovorilo z njo že na paš, ne-ke noči pa jo je odvedel na svoi-dom v svojo vas, še predno je bilo z njeno rodbino in s celo zadrugo dogovorjeno vse o poroki. Komaj sta mlada zaljubljenca prišla v Rado-vičevo hišo, so za njimi dospeli že

neki sorodniki izvoljenke in turški žandarji, ki so Samojla takoj od-vedli v Ohrid pred strogega kajma-kama, ki je zaljubljenega mlade-niča najstrožje obsodil ne glede na to, da spada ugrabljenje zaljubl-jenih in nezaljubljenih deklet dru-god med nekako tolerirano narodno romantiko. Ko je Samojl pristal kazen, se je takoj z velikim ogorče-njem ločil od domače in sosednje vasi, češ, da so vsi njegovi sovraž-niki in izdajalci. Od tega časa ga ni bilo več na spregled, dokler se ni, kakor že rečeno, naenkrat sam ja-vil v vojsko.

Takoj po zaključku vojne je ne-kemu svojemu sorodniku pripove-doval, da je imel sanje, v katerih se mu je pojavil starček, ki mu je označil v veliki zapušteni šumi pro-stor, kjer je zakopan velik zaklad. Pozval je sorodnika, naj se poslu-ši tega migljaja dobrega duha. Mnogi vaščani so res večkrat v po-tu svojega obraza kopali na ozna-čenem mestu, našli pa niso ničesar. Samojl Radović pa se je od tedaj ni več pojavil med njimi in če so ga po dolgih časih slučajno srečali v gozdu, tudi ni imel za njih be-seje. Uverili pa so se skozi dolga leta vsi, da je Samojl sam dvignil

P O Ž A R V P O T O Č K I V A S I

Ponoči je izbruhnil požar v Po-točki vasi pri Kotredežu ter so plameni razsvetlili vso kotrede-ško dolino do Zagorja. Plat zvo-na je alarmiral gasilce, ki so ta-koj odhiteli na kraj nesreče. Go-reti je začelo v hlevu posestnice, 74-letne vdove Marije Ino. Doma-či gasilci so posvetili največjo skrb obrambi novega kozleca in hiše. Naglo so jim prihiteli na po-moč gasilci iz Zagorja in z zdru-ženimi moči se je posrečilo loka-lizirati požar. Hlev ni bil zava-rovan in ima posetnica obet-no škodo.

zaklad, kajti vsako vsako leto ne-kaj dni po veliki noči se prikaže v vasi ter izmenja tam pri trgovcu blesteč zlatnik — napoleonor, po-tem pa se spet zapre v svojo go-zdno kolibo. Vskokrat reče čudaj-ski puščavnik, ki je oblečen v sta-rinsko zakrpano obleko, da prihaja zadnjič, vrčda pa se vedno prav-čno ter takoj spet izgine z na-kupljenim blagom in ostankom ce-kinove in menjave v svoj brlog.

Prebivalci okoljskih vasi so ho-teli že večkrat izvedeti to in ono od puščavnika in ker je bil ves trud zaman, so prepričani, da bodo en-krat po smrti tega čudnega star-ca postali lastniki velikaškega za-klada.

VREDNOST FARM PADA

Od leta 1920 do 1930 je število ameriških farm padlo za 2,5% in poljedelskega prebivalstva za 3,7%. Istočasno pa je vrednost poljedelskih lastnin padla za 26,5% ali več kot za četrtino.

Poljedelsko prebivalstvo je dne 1. aprila 1930 znašalo 30.445.000 in število farm je bilo 6.288.648. Vse farme skupaj so obsegale 987 milijonov akrov in so bile vred-ne 57.246 milijonov dolarjev, kar je 20.000 milijonov manj kot leta 1920. Vrednost zemljišč in poslopij je padla za 27,8%, vred-nost priprav in strojev za 8,20% in vrednost živine za 24,3%.

Le število najmanjših farm (manj od 3 akrov) in ono velepos-estev (več kot 5000 akrov) se je povečalo. Največ ameriških farm pa obsega 20—49 akrov.

Zadrugetvo pa je precej pri-dobilo v desetletju 1920—1930. Vrednost poljedelskih pridelkov, prodanih potom zadrug v l. 1929, je znašala 893 milijonov dolarjev ali 24% več kot leta 1920. Zadrug-ni nakupi farmskih potrebščin pa so se povečali na 125 milijonov ali za skoraj 48%. FLIS.

S CARSEGA DVORA V JEČO

Kakor so listi pred časom po-ročali so sodniki v Lipskem obso-dili na štirimesečno ječo člana biv-še ruske velearistokracije Nikola-ja Aleksandroviča Maklakova. Državni tožilec je proti preizku-šenemu kazni vložil priziv in te dni se je vršila druga razprava, ki je Maklakovu kazni zvišala na 14 mesecev. To zavoljo štirih primerov goljufije. A ta mesec se bo moral zagovarjati znova zara-di enega primera sleparskega "iz-umiteljstva" in kazni se mu bo še bolj povečala.

Maklakov ima zelo pestro pre-tekloto. Kot sin silno bogatega in odličnega ruskega generala je imel zelo dobro vzgojo, pozneje je stopil v zbor pažev ruskega car-ja in nato v vojno akademijo. Na pobudo knežinje Dolgoruke je ustanovil v Petrogradu novo gla-dališče, zaradi nekkih kavejskih zadev pa je s knežinjo zbežal v Švico. Tu se je zapel v dolgove, ki so mu preskrbeli 6 mesecev je-če. Potem se je vrnil v Rusijo kot privatni docent in pomožni pro-fesor petrogradskega vseničilišča. V vojni je bil stotnik v kirasir-skem polku carjeve garde. Pri-šel je v njetištvo. Pozneje je za-šel v kleeše ruske revolucije, med katero je izgubil vse sorodnike in imetje. Kot emigrant je prišel v Nemčijo.

Leta 1919 je zaradi raznih pu-stolovstev presedel poldrugo leto ječe v Frankfurtu ob Meni. V svo-bodi je poskusil s poštnim živ-ljenjem in je pokazal velik talent kot slikar in pisatelj. Toda vse to se je spet razbilo ob brezmejni lahkoživosti njegovega znača-ja. Kadar je imel denar, ga je razdal brez vsake misli in lu-dje okrog njega so ga pridno iz-koriščali. Njegovi meščanski do-hodki so bili premajhni za razsip-no življenje in tako je padel ved-no znova v pustolovščine in go-ljufije, ki so mu sedaj spet za lep čas vzele prostost.

BABJAVAS

CLARA VIEBIG

11

Tudi Karl ni bil len, zavzel se je za mlaj-šo sestro; posrečilo se mu je, da se je opro-stil zaprežene vrvi, potem pa se je vrgel na dekleti in začel biti Tino po hrbtnu. Bila, ki je ležala pod obema, se je skoraj zadušila od dvojne teže.

To vse pa je bilo še za zabavo, med upitje se je mešal smeh. Toda zdaj se je pričelo za-res.

Tina je ušcipnila brata v nogo, zato jo je začel vleči za lase; z eno roko ji je dvignil glavo, z drugo pa jo je s pestjo udaril čez lice. Kri se ji je ulila iz nosa, oči so ji zalile solze; glasno je pričela kričati.

Prihiteli so drugi in obstopili oblak pra-hu, v katerem so se valjali. Mnenja so bila deljena.

— To prav nič ne škodi Tini, če jih dobi pošteno po nosu, — je rekla ena.

— Ježeš, saj jo bo ubil!

— Gliha vkup štriha — ti si ne bodo sto-rili nič hudega!

— Saj že krvavi.

— Primate fanta za noge, saj bo Bilo zmečkal!

— Ah, kaj, kopriva ne pozebe!

— Na pomoč! Na pomoč! — se je drla Tina. Njeni klici na pomaganje so doneli daleč čez njive.

Od vseh strani so zdaj radovedno hitele ženske.

— Kaj se je zgodilo? Kdo pa tako vpije? Glejte no! Ježeš Marija, sveti Jožef!

— To je sramota, — je vpila Densbor-nova, — da dopustite, da bo Tino pobil sko-raj do smrti. Zgrabite ga za vrat! Ali ne boš spustil, kanala! — Vlekla je fanta za no-ge.

— Kar pri miru ga pustite, — je vpila Steffesova, — brigajte se najprej za svoje-ga poba! Karl ima popolnoma prav, Tina ju preganja noč in dan. Kdor nedolžne o-troke pretepa, sam zasluži palico. Naj mi le pride vaš Janezek v roko! Tako je pretepel Huberta, da ga vsa rebra bole, zatožila ga bom pri gospodi od sodišča in še vas po vrhu, mrha hinavska!

— Kaj, kaj, — je kričala Densbořnova, — vi bi še radi nekaj govorili? Takale, ki je tako udarjena na dedee, takale, — od je-ze ji je zmanjkalo izrazov, — ki drvi k ded-ču, kakor hitro zve, da ni žene doma! Fuj! Izpljunila je. — Tako —

— Saj ni res, saj ni res, — se je drla Steffesova; kri ji je zalila obraz in vrgla se je na močno in koščeno nasprotnico. — Vi ste samo nevoščljiva — da, nevoščljiva! Ha-ha! — Krčvito se je smejala. — Vi bi sa-ma rada, vi —

Nasprotnica jo je udarila po ustih: — La-žnivka!

— Vi bi sama rada — haha — škrbina stara!

— Haha! Škrbina stara! — so vpile mlaj-še ženske kot svoj bojni krik.

Črnolasa Veronika in in plavolasa Liza sta se pridružili Steffesovi; že dolgo sta na tihem kuhali jezo na Densbornovo, ki je za vsemi vohunila. — Ančka, tako je prav! Nič se ne daj, Ančka! Ta škilasta mrha mi-sli, da bo tukaj ukazovala?! Tako se pa me nismo zmenile! Škrbina, škrbina stara! Ha-hahaha! — Brezkončen smeh se je razle-gal okoli.

Še tista peščica, ki so delale, so vstale s kolen; s hitrimi koraki so pritekli zraven vikteč v rokah srpe, krila so jim plapolala in upile so.

To so se lasale!

Katarina Densborn je zgrabila Ano Stef-fes za čop: — Ti lajdra, ti — reči še enkrat — ti!

— Nevoščljiva ste, nevoščljiva! Škrbina stara!

— Lažnivka!

— Bi sama rada!

— Čakaj, jaz te bom že naučila!

Boj je postal resen. Velika nasprotnica je otrsala malo kot sveženj oblike; ta pa je tolkla z rokami in nogami okoli sebe. Če sta se za trenotek spustili, da sta ujeli sa-pe, takoj sta spet skočili ena v drugo.

Vpitje, zmerjanje, kričanje, smeh, naglu-šno regljanje.

Stvorili sta se dve stranki žena je šla proti ženi; toliko jih je bilo, ki so kuhale tiho jezo, nič več se nista ruvali samo Dens-bornova in Steffesova.

Na sestri Poetsch so pozabili. Karl, ki je tiščal roke v žepih raztrganih hlač, se je re-žal, ko je gledal ta bruše in truše; Bila je tulila na tleh. Tina si je brisala z roko kri z nosa, potem se je splazila z iskrenimi očmi k ženskemu vrvežu. Tudi ona je imela med njimi sovražnice — hitro je podstavila Stef-fesovi nogo! Zakaj ji pa ni hotela preje po-magati.

Tako je bila naenkrat sredi boja; plavo-lasi Lizi, nečakinji Steffesove in s svojimi zlatimi kitami Tinina najnevarnejša tekmo-valka — ali se ni pravkar plazila okoli Pe-terčkovih vrat? — je prisolila klofuto.

— Le pazi se, ti sladkosneda, — je sika-la Tina med stisnjenimi zobmi.

— Ti smrklja, ti, — je kričala plavolaska zaničljivo; bila je eno ali dve leti starejša.

— Ti izžeta limona, ti!

— Ti zelence, ti!

— Izpulila ti bom tvojo rdečo grivo! Ti-na je krepko pograbila njene zlate kite.

— Veronika, Veronika, — je klicala Li-za prijateljico na pomoč.

— Pridi sem! Daj tej eno po grbi, jaz pa bom držala ta čas to zaljubljeno mačko za tace!

— Drži svoj jezik za zobmi! Veronika, pomagaj meni, — je vpila Tina. — Povem ti, Liza — Veronika, Veronika! — je bila danes pri Peterčku in mu je rekla: — Ta te ima za norec! Veronika, Veronika!

— Kaj! — V trenutku se je list okrenil, črnolaska se je okrenila k plavolaski: — Pri Peterčku si bila? Mene si imela za norec? — Ti hinavka, ti!

Z zmagovitim pogledom je gledala Tina, kako sta si skočili prijateljici v lase.

To je bil hrup! Upitje, zmerjanje, kriča-nje. Z brega se je razlegalo v dolino mimo Peterčkove bajte — ta je spal mirno dalje — in odmevalo na nasprotni gorski steni.

Nobena ni čula opoldanskega zvončka; samo Babka. Stala je ob strani in gledala z velikimi zasanjanimi očmi v gnečo. Ne-kdaj je tudi ona brez pomisleka sodelovala v borbi — toda zdaj!! Vse se je utopilo v velikem hrepenenju.

NADALJEVANJE SLEDI

ALI VDIHAVATE?

Česa bi se pri tem bali?

7 izmed 10 jih vdihava vede — ostali 3 delajo to nevede!

ALI vdihavate? Lucky Strike se bavi s to življensko važno zadevo jasno in pošteno... kajti rešila je ta življensko važen problem. Njen slavni čistilni proces odstrani gotove nečisto-če, ki so skrite celo v najbolj izbranih, najmilejših tobačnih listih. Luckies so ustvarile ta proces. Samo Luckies ga imajo!

Ali vdihavate? Seveda vdihavate!

Vsak kadilec ali kadilka vdihava del-dima, ki ga potegne iz cigarete.

In ker vdihavate — bodite gotovi — bodite popolnoma gotovi — da je dim vaših cigaret čist — da je sušen — da so bile odstranjene gotove nečistoče!

"It's toasted"

Vaša Zaščita

proti dražljajem — proti kašlu

O. K. AMERICA

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut z najboljšimi glasnimi koncerti na svetni in slavni Lucky Strike zanimivosti vsak tork, četrek in sobota zvečer po N.B.C. omrežju.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-pih romanov slovenskih in tu-jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Tukaj boste našli knjigo katera vas bo zanimala

MOLITVENIKI

SVETA URA

v platno vez.	90
v fino usnje vez.	150
v najfinije usnje vez.	180
v najfinije usnje trda vez.	180

RAJSKI GLASOVI

v platno vez.	80
v usnje vez.	120
v fino usnje vez.	150
v najfinije usnje vez.	160

KVIŠKA SRCA

v imitirano usnje vez.	80
v usnje vez.	80
v fino usnje vez.	120
v najfinije usnje vez.	120
v cel. celluloid vez.	120

NEBESA NAŠ DOM

v ponarejeno	1
v najfinije usnje vez.	150
v najfinije usnje trda vez.	180

MARIJA VARIHINJA

fino vez.	120
v fino usnje	150
v najfinije usnje trda vez.	160

Hrvatski molitveniki:

Učjena starosti, fina vez.	1
Slava Bogu, a mir ljudem, fina vez.	150
najfinije vez.	160
Zvonček nebeski, v platno fina vez.	80
fina vez.	1
Vienar, najfinije vez.	160

Angleški molitveniki:

(za mladino)

Child's Prayerbook:

v barvaste platnice vezano

v belo kost vezano

Come Unto Me

fino vezano

Key of Heaven:

fino vezano

v usnje vezano

v najfinije usnje vezano

(ZA ODRASLE)

Key of Heaven:

v celoid vezano

v celoid najfinije vez.

v fino usnje vezano

Catholic Pocket Manual

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

Ave Maria:

v fino usnje vezano

POVESTI in ROMANI

Amerika, povsod dobro, doma

najbolje

Agitator (Kersnik) broš.

Andrej Hofer

Bejenska vedevalka

Belgrajski biser

Bele noči, mali junak

Balkansko-Turška vojna

Balkanska vojna, s slikami

Boj in zmaga, povest

Blagajna Velikega vojvode

Belfegor

Boy, (roman)

Burska vojna

Beatnik dnevniki

Božični darovi

Božja pot na Bledu

Božja pot na Smarini gori

Canar:

Gresnik Leonard, broš.

Mimo življenja

Moje življenje

Romantične duše

Čarovnica

Cvetnica Borogradska

Cvetke

Chebelica

Črtice iz življenja na knetihi

Drobiz, in razne povesti

Spisali Mihovini

Darovana, zgodovinska povest

Dedke Eliza

Dolga roka

Do Ohrida in Bitolja

Doli z oroženjem

Dve sliki: Njiva; Starka

(Meško)

Devica, Orleanska

Duhovni boj

Dedek je pravil: Marinka in skrateljki

Elizabeta

Fabijola ali kekev v Katakombah

Fran Baron Trenk

Filozofska zgodba

Fra Diavolo

Gozdovnik (2 ZVEZKA)

Gospodarica sveta

Gostilne v stari Ljubljani

Grška Mytologija

Gusarji

Gusar v oblakih

Hadži Murat (Tolstoj)

Hči papeže, vez.

Hektorjev meč

Hedvika

Hudi časi, Blage duše, veselogra

Helena (Kmetov)

Hudo Brezduo (II. zv.)

Humorske, Groteske in Satire

vezano

broširano

Izlet g. Broučka

Libriani spisi dr. H. Dolence

Iz tajnosti prirode

Iz modernega sveta, trdo vez.

Izbrani spisi dr. Ivan Mencinger:

2 zvezka

Igračke, broširano

Igralec

Jagnje

Janko in Metka (za otroke)

Jernač Zmagovatelj, Med plazovi

Jutri (Strug) trdo vez

broš.

Kako se postane državljani Z. D.

Kako se postane ameriški državljani

Knjiga o dostojnem vedenju

Kubična Računica

Liberalizem

Ljubavna in snubilna pisma

Materija in energija

Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka

Mladeničnem, I. zv.

II. zv.

(Oba skupaj 99 centov)

Jurčičevi spisi:

Popolna izdaja vseh 10 zvezkov,

lepo vezanih

6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer

broširano

Juan Mserija (Povesti iz Španskega

življenja)

Kako se sem jaz likal

(Aleševic) I. zvezek

Kako sem se jaz likal

(Aleševic) II. zv.

Kako sem se jaz likal

(Aleševic) III. zvezek

Korejska brata, povest iz misljonov

v Koreji

Krma osveta

Kmečki punt (Senoa)

Kuhinja pri kraljici gosji nožici

Kaj se je Markaru sanjalo

Kazaki

Križev pot patra Kupljenika

Kaj se je izmislil dr. Oka

Levstikov zbrani spisi

1. zv. Pesmi: Ode in elegije; So-

netje; Romane, balade in

legende; Tolmač (Levstik)

2. zv. Slika Levstika in njegove

kritike in polemike

Trdo vezano

Ljubljanske slike, lišni lastnik,

Trgovci, Kupljenik, strahnik,

Uradnik, Jezuiti doktor, Gostil-

ničar, Klepetulje, Natakarcu,

Duhovnik, itd.

Loz na ženo (roman)

Lucifer

Marjetica

Materina žrtve

Moje življenje

Mali Lord

Milijonar brez denarja

Maron, krščanski deček iz Liba-

nona

Mladih zanikarčev lastni živo-

topis

Mlinarjev Janez

Musolino

Mrtvi Gostec

Mali Klatez

Mesija

Malenkosti (Ivan Albrecht)

Mladim srecim, Zbirka povesti za

slovensko mladino

Mistifika, roman

Murška vojna

Na različnih potih

Notarjev nos, humoreska

Narod, ki izmira

Nava vas, II. del, 9 povesti

Nova Erolfika, trdo vez

Nova leta, trda vez

Naša leta, trda vez

Na indijskih otokih

Naši ljudje

Nekaj iz ruske zgodovine

Na krvavih poljanah, Trpljenje in

strahote z bojnih pohodov blve-

ga slovenskega polka

Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka

Onkraj pragozda

Odprile Amerike, trdo vezano

Praprčaneve zgodbe

Pastir in zanki

Patet Kajetan

Pingvinski otok

Povest o sedmih obehentih

Pravica kladiva

Pabirki iz Roža (Albrecht)

Pariski zlatar

Prihajal, povest

'ozigalec

Papežinja Fausta

Povesti, pesmi v prozi (Baudelaire)

trdo vezano

Po strani klobuk

Plat zvona

SHAKESPEAREVA DELA:

Macbeth, trdo vez.

broširano

Marjetica

Materina žrtve

Moje življenje

Mali Lord

Milijonar brez denarja

Maron, krščanski deček iz Liba-

nona

Mladih zanikarčev lastni živo-

topis

Mlinarjev Janez

Musolino

Mrtvi Gostec

Mali Klatez

Mesija

Malenkosti (Ivan Albrecht)

Mladim srecim, Zbirka povesti za

slovensko mladino

Mistifika, roman

Murška vojna

Na različnih potih

Notarjev nos, humoreska

Narod, ki izmira

Nava vas, II. del, 9 povesti

Nova Erolfika, trdo vez

Nova leta, trda vez

Naša leta, trda vez

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUY DE MAUPASSANT:

LOČITEV

Kakor žoga skozi odprto okno je priletela mala Henriette de Renée v sobo svoje prijateljice gospe Grangeri in ne da bi znila besedica, se je začela smeati na ves glas, da so ji od veselja solze zalile oči.

Gospa de Grangeri je odložila knjigo na divan in je začela motriti Henriette, nato pa je še sama blesila v smeh. Slednjič je vprašala:

— Kaj pa se je zgodilo?
— Oh, draga moja... draga moja... To je tako smešno... zelo, zelo smešno... Pomislite: zdaj sem prost... z eno besedo: rešena!
— Prosta? Rešena? Česa?
— Njega, saj me razumeš — njega!

— Kaj? Mar sta se ločila?
— Ne... Ločila se nisva. Ah, kako težko zopadeš kakšno stvar... Saj se ni moglo ločiti v dveh urah. Zasačila sem ga... Ali ves zdaj, kaj to pomeni?

— Nu, in kako si to storila?

— Takole. Eh, močna sem bila, zelo močna. Zadnje tri mesece ni bil zopet. Odvraten, grob, brutalen je bil z menoj. Tedaj sem si rekla: tako ne gre naprej. Ampak kako? Izživela sem ga na vse mogoče načine, da bi me bil udaril — pa ni hotel lopniti po meni. Nepristojno mi je nasprotoval. Kadar se mi ni ljubilo iz hiše, me je silil ven, kadar se mi je hotelo z doma, me ni pustil nikamor. Življenje mi je bilo presedati — on pa me ni hotel udariti. Tedaj sem napregla vse sile, da bi doznala, če ima ljubico. In res, povedala sem vanjo. Toda bil je silno oprezen, kadar je šel k njej na obisk. Naposled —

— Naposled?
— Naposled sem dosegla od brata, da mi je preskrbel njeno fotografijo. Plačal je zanj 12 cekinov — kajne da čedno in visoko vsoto? Ampak prinesel mi jo je vendarle!

— In potem?
— Potem je šlo vse kakor po loži. Nisla sem agenta in mu pokazala Klarisino sliko rekla: Gospod, potrebujem sobarico, ki je podobna tej ženski. Biti mora lepa, elegantna, fina in čista. Plačala ji bom kolikor bo zahtevala, tudi deset tisoč frankov. Potrebna mi je za tri mesece, nič več. Agent je bil videti začuden. Vprašal je: Ali želi madame, da je nedotaknjena? — Odvnila sem: Seveda, nedotaknjena? mora biti. On je pristavil: Ampak ne nedotakljiva? Pri teh besedah sem zardela in sem samo prikimala z glavo. Potem pa me je prijel, da nisem mogla več molčati. Dejala sem mu s poudarkom: Ali ne slutite, čemu mi bo služila? Potrebujem jo zanj, za moža, ki me vraga... izven hiše. Jaz pa bi ga rada zasačila... doma...

Odšel je z obljubo, da mi preskrbi željno sobarico v osmih dneh. Pri odhodu me je še vprašal, kakšno dišavo naj uporablja naročena sobarica. Temu vprašanju sem se čudila, a on mi ga je pojasnil. Dišava, je dejal, je potrebna, da obudi v njem spomin in ga zapelje, da ga oslabi in zmede, kadar je na robu propada. Ne skrbite za to, da se ne bo vjel v to zanjko, je rekel. Nasedel bo prav getovo.

Cez tri dni je prišla v hišo rjavka visoke postave, ki je napravljala obnem vtis ponižne in skromne kakor drzne in razuzdane ženske. Povedal mi je, kdo jo pošilja in da ji je ime Roza.

— Ni dvoma, da veste, čemu ste prišli v hišo? — sem jo vprašala.
— Milostiva, sodelovala sem že pri osmih ločitvah. — je vzdihnila in pristavila: — Takšnih reči sem vajena.

— Izvrstno. — sem dejala. — Kako dolgo mislite, da boste potrebovali za izvršitev naročila?

— To zavislo samo od gospodovega temperamenta, — je rekla.

— Opozorjam vas, da gospod ni lep.

— To je čisto postranska stvar. Sodelovala sem tudi pri razvedbi starih in grdih rakoncev.

Potem sva govorili o dišavah in ona me je vprašala, kakšno spodnjo obleko nosi gospodova ljubimka, svilen ali drugačen.

Tako se je začela njena služba.

Ko je naslednji dan prišel domov moj mož, je ona povzdignila samo oči k njemu. Dišava je puhtela od nje, da ga je kar omamilo. Ko je sobarica zapustila sobo, je vprašal:

— Kdo je ta ženska?

— Nova sobarica, — sem odvrnila.

— Kje si jo našla?

— Priporočila mi jo je gospa de Grangeri.

— Precej lepa.

To mi je bilo v dokaz, da je že ugriznil v nastavljen jabolk.

Se isti večer mi je dejala Roza:

— Milostiva najpozneje v dvanajstih dneh boste imeli zaželjene dokaze v rokah. Gospod je... bolj laike vrste...

— Kaj ste ga že skušala?

— Ne, milostiva. Vprašal je samo, kako mi je ime. Veste, čemu? Zanimala ga je barva mojega glasu.

— Izvrstno. — sem dejala. — Le potrudite se, da čimprej izvršite nalogo.

Osem dni pozneje je mož začel cutajati doma. Opazila sem, da vse popoldne stika po stanovanju, hodi iz sobe v sobo, kar pa se mi je videlo posebno značilno, je bilo to, da ni več nasprotoval mojemu odhajanju z doma.

Deveti dan mi je Roza dejala pri slačenju:

— Milostiva, dopolnjeno je!

Bila sem iznenadena, naravnost razburjena, in sicer ne toliko zaradi stvari same, marveč zaradi načina, kako mi je to povedala. V glavi me je stiskalo, ko sem jo vprašala.

— Tako? Tedaj ste zmagali?

— Milostiva naj blagovoli samo določiti dan in čas, ko želi videti dokaz gospodove nezvestobe.

— Torej v četrtek popoldne ob petih.

Lahko si predstavite je nadaljevala Henrietta gospe de Grangeri, da sem se na to, kar je imelo priti, pripravila z vso temeljitostjo. Popoldne sem k sebi mojo mater in očeta, ujca de Orvellina, župana in sodnika Rarlicea, prijatelji mojega moža. Nikomur nisem povedala, kakšna je moja nakana. Končno, ob uri, ko sem pričakovala odkritja, sem poklicala še vratarja, da bom imela eno pričo več.

Cim je odbilo pet, sem odprla vrata. Ah, draga moja, ko bi bila ti videla vse to!... Zgodilo se je vse, kakor je napovedala Roza... Bil je prepreden, tako, tako smešen... Jaz pa sem se zakrohotala iz vsega grla. Očeta je popadla jeza, hotel ga je preteptati. A jaz nisem dovolila. Bilo mi je dovolj, imela sem dokaz, ki sem si ga tako dolgo želela.

In Roza! Silajna, dovršena! Jokala je in jecjala. Ah, draga moja, če ti bo kdaj potrebna, spomni se nanjo. Vidiš, tako sem dosegla svojo prostost. In zdaj sem prišla k tebi, da ti povem kako je bilo. Prosta! Živela ločitev!

Henrietta je naglo vstala in se zasukala na peti ter začela plešati kakor nora.

STARI SO DOBRO POVEDALI

Antoni Pij ni nikoli pozabil na slovit Seipiohov izrek: "Boljše je ohraniti enega, pa dobrega državljanja, kakor pobiti tisoč sovražnikov."

Focijon, obsojen na smrt, vpraša, kaj je njegova poslednja beseda sinu Foku. "Predvsem", je dejal Focijon. — "mu ukazujem, naj se nikdar ne spominja krivice, ki jih je storila domovina njegovemu očetu!"

Platona je nekdo vprašal: "Le kako živiš, da se prav nihče ne obregne ob tvoje življenje?" Platon: "Nobena skrivnost! Tako, da nikomur še na misel ne hodi, da bi se zaletaval v me."

Temistoklej prijatelju, ki ga izprašuje za svet, ali boljše dati hčer možu, ki ima denar, ali ki ga nima? "Za svojo osebo", odgovarja Temistoklej, "imam rajši moža brez denarja, kot pa denar brez moža."

Sokrates vprašan, le kako more človek doseči, da bi bil pri ljudeh kar najbolj dobro zapisan? "Da govori to, kar je najboljše, in dela, kar se spodobi", odgovarja Platon.

Taisti Sokrat prijatelju, ki hiti: Sokrat, Atenci so te obsodili na smrt: "Njih pa narava!" In Ksantipi je dobro povedal, ko mu je govorila: Ali pa ne boš umrl po krivici? "Ima, ali bi pa ti hotel, da umrem po pravici?"

Aleksander, ko je izvedel, da pripravljajo Darij, perzijski kralj, nepregledne množice vojakov: "En volk se ne boji tisoč ovac!"

Ko je tebanski vojak zagledal, kako prihajajo Lacedemonci čez gorske prečke in prelaze, je začel vpiti: Udi! Napadimo jih! Pelopida pa: "Rajši vpij: oni bodo nas!"

Leki Lacena, ko so mu povedali, da je sin padel v vojni: "Zato sem ga rodil, da bi niti za las ne okleva dati za domovino življenje!"

Zeno, ki je zaslepljen svojega sužnja pri kraji, se je razjezil in ga ukazal umoriti. Suženj: "Oprosti gospod, tako je pač v moji naravi, da moram krasti". Zeno: "In to tudi, da boš sedaj umorjen!"

Anaharsis nekemu Atiku, ki mu očitno, da je rojen v Skitiji: "Meni je v sramoto domovina, ti pa domovini!"

Neki prav slaveni govornik si je domisljal, le kako bi se posebej z epilogom ganil ljudi. Ko je ves upchan sedel, je vprašal Katula, če je kaj videl, kako je ga-

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Edinole tako naslovljena pisma bodo zagotovo dospele na pravi naslov.

Rojaki, vpoštečajte to! S tem boste preprečili marsikatero zmedo in zakasnitev.

LEVI STRADAJO KO POJE BOBEN

"Koelnische Zeitung" prinaša izvirno poročilo o žalostnem koncu velikega cirkusa "Schneider", ki je slovel po vsej Evropi. Podjetje je bilo doma na nemškem, a v teku zadnjih desetletij potovalo po Južni Evropi ter redno prezimovalo v Italiji. V Napolju je doletela ciklus usoda. Schneider, znani krotilec in lastnik cirkusa, se je tako zadovoljil, da so razpisale italijanske oblasti prisilno dražbo. Velikanske množice je poplavila trg. Neka trdka je posnela radnje trenutke na smrt obsojenega cirkusa na zvočni film. Vsi nastavljenici so prišli v najboljših nošah, da bi se poslovili od delodajalca. Konjarji so oblekli rdeče frake, klovni so natakili razcefrane jaslje, plesalke s bile v bazičnih oblekah.

Dražba se je pričela dne 5. maja. Zadržane so trobente. Oklicevalec je skočil na klopi. "Signori, prodaja se trga skupina živali: 50 levov, 2 tigra in 4 mlade leve, vsi lepo dresirani, s kletkami in vagoni vred. — Zklicena cena je 300.000 lir. Kdo da več? 300 tisoč! Prvi! Drugi! Tretji!" Nihče se ni oglašil. Schneider je stopil ves bled v kletko, zapokal z bico in predvaja vsakega ljubljence posebej. Vse je bilo zama. Nihče izmed navzočih ni pomnil niti to levi lev in tigris so ostali neprodani. Zopet so se oglašile trobente. Na odru se je prikazal krasen bel arabski zrebec. Ponujala so ga z opremo in sedlom vred za 12.000 lir. Zopet ni bilo nobenega kupca. Nihče ni potreboval umetne jeze in španskega koraka vajenega konja. Dve lami in dva angorska kaza so prvi našli kupce. Župan mesta Brindisi se je zanimal za krasnega jelena. Ta žival je v mestnem grbu. A naposled se je premislil. Živnozdravniki so bili mnenja, da ne bo jelen dolgo živel v Brindisi. Mesto ima prevroče in prevažno podnebje. Krotilka Betty Muerz je kupila 12 medvedov, ki jih je predvajala v cirkusu. Urednik "Mattina" Barzini je kupil alpskega orla, ki ga je podaril nekemu lovskemu društvu. Dve krasni dogi sta bili prodani za 10 lir vsaka! — Opice, morski lev, pelikani in papige so ostali neprodani kakor tudi levi, tigris in jelen. Tako žalostno se je zaključil prvi dan dražbe. Nadaljevala se je šele prihodnji teden. Geoffrey Dickson, lastnik pariške Sportne palače je naposled odprodal 70 levov. Plačal jih je po 5000 lir. Dva bengalska tigra sta bila prodana po 2700 lir. Najlepše opice so dajali po 200 lir. Isto ceno je dosegla dresirana vidra. Sakala so prodali za 500 lir, šestorico pelikanov po 900 lir in petorico volkov po 100 lir za kos. Ntjeve uspeha je imel učen mrož. Prodali so ga za 9000 lir. Ostali drobci je ostal neprodan. Nestrpnost upnikov, ki so uničili cirkus, so jako razočarani. Dražba jim je prinesla jako malo denarja.

Nekdo je ogledoval sliko, ki je kazala, kako pobijajo Atenci Lacedemonce. Ves navdušen je zaklical: "Kako hrabri so Atenci! A Lacedemonci: 'Na sliki želi!'"

Ko je Demetrijev zavzel Megaro in odvedel vse prebivalce v suženj, je dejal filozofu Stilponu: Sedaj vam prepuščam svobodno mesto. "Resnico govoriš", odgovarja Stilpon. "Niti enega sužnja nisi pustil v mestu!"

Baje je nekdo Temistoklej, ko se je pripravil z nekim Serifijem, odgovoril, ko se je Serifij veril, da bi se ne potegoval za svojo temno, več za čast domovine: "Poslušaj fantič! Če bi bil jaz Serifij, bi bil slaven; ti pa, če bi bil stokrat Temistoklej Atence, bi ne bil nikoli!"

Ko je Pavzanius, izgnan iz domovine v Tegeji hvalil Lacedemonce, ga je nekdo vprašal: "Zakaj pa nisi ostal v Sparti, ampak si rajši zbežal?" A Pavzanius: "Ker zdravniki ne prihajajo k zdravim, ampak k bolnim!"

Pesnik-začetnik je poslal Teokritu svoje verz v pregled. Ko je Teokrit vse pregledal, ga je pesnik vprašal, kaj mu najbolj ugaja. "To, kar si izpustil", ga je pohvalil Teokrit.

Ko je Anaharsis prisostvoval atenski narodni skupščini, je na koncu podal izjavo: "Le to se čudi, da pri Grkih govorijo pametni ljudje, a najbolj neumni pa so diji!"

Lepidus se je zavalil v ležev, v sene, ko so se drugi potili na solnce, sedaj korakajoči, se-

Kdor izmed rojakov ali rojakinj se ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančno pojasnila. V nesreči se šele pozna kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč smrtnne podpore ter ima v blagajni skoro \$17,000.00.

Društvo zboruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Avenue, Brooklyn, N. Y.

PROMENADA V KOPALNIM OBLEKAH

Bilo je prve dni maja, ko se je ustavil promet celega pariškega okraja in ljudje so strmeli nad modno novostjo, ki je bila celo za Pariz nekoliko pretirana. V okraju pariških modnih trgovin blizu Vendomskega trga so namreč predili zabavno modno revijo kar na prostem. Skupina pogumnih manekink nekega modnega salona je prikorakala na cesto v kopalnih oblekah. Bila so sama mlakavna dekleta, na sebi so imela samo pižame s širokimi nogavičami ter kopalne klobuke in čevlje. Pižame so zakrivala seveda samo del telesa tako, da se je moški svet ob pogledu na lepe manekinke posteno naslajal. Celo najliberalnejši Parizanom se je zdel promenade v kopalnih oblekah pretirana. Slišali so se protesti zlasti proti onim kopalnim oblekam, ki so močno podobne modnim kopalnim hlačkam, samo da imajo še volnen podprsnik.

Starejši ljudje so zatrjevali, da bi se dostojna dama v taki obleki ne dala presenetiti niti v spalnici in v godrnjali so, češ, da mislijo moderne žene samo na to, kako bi čimbolj razgalile in pokazale svoje telo. Najmodnejše dame kopalne obleke so jim bile v spodnjem in izpajljali so, da je današnji svet do krajnosti pokvarjen. Mladši gledalci pa niso bili tako strogi v svojih sodbah. Menili so, da bi se pomanjkljive obleke damam na plaži prav pobro prilegale, da pa za promenado po mestu niso primerne. Kljub vsem protestom in pomislekom so se pa nabrali krog lepih, napor navih manekink toliko radovednežev, da so bile ulice polne ljudi, ki kar niso hoteli verjeti svojim očem. Nastopiti je morala poli-

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naručite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York City

eija, ki je med splošnimi protesti izpraznila ulice, da se je mogel vršiti promet. Lepa dekleta v najmodnejših kopalnih oblekah so jo pa morala urno odkriti v svoj modni salon, ker so postajali protesti proti preočiti nagoti vedno glasnejši.

Pariške modne trgovine se pa niso dale zastrašiti in vse kaže, da bodo take modne revije nadaljevale. Gospodari pravijo, da jim nihče ne more prepovedati pošiljati manekinke v kopalnih oblekah na pariške ulice, češ, da bodo iste kopalne obleke vznburale v najeleganterjih kopalnih revijere navdušenje in občudovanje in da bodo gospodje blagorodnim damam v njih celo ploskali. Policija pričakuje, da se bo pokus s originalno modno revijo ponovil in sklenila je nastopiti proti dotičnim modnim salonom z motivacijo, da motijo promet in kršijo cestnopolijske predpise.

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNOSTI IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASNO PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

POČITNICE
more vsakdo imeti v udobnem hotelu z vsemi modernimi napravami. Kupanje v morju brezplačno; na razpolago čolni za ribolov itd. Stanovanje in hrana na teden za osebo \$10.00.
Za pojasnila
BAY VIEW HOTEL
PRINCESS BAY, STATEN ISLAND, N. Y.

Pavlič & Kondrič
lastnika

ČIN GOSPODA PIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

30

(Nadaljevanje.)

— Zame pa je svečan trenutek, ako sedim pred svojim klavirjem in se pogovarjam z velikimi mojstri — tedaj pozabim na vsak danjost in si nabiram novih moči. To tudi potrebujem, kajti drugače bi mi duša trepala lakoto. — pravi Volbenk Piji, ki ga je z žarečimi očmi poslušala. — Zelo me bo veselilo, milostljiva gospica ako pozneje zapoješ kako pesem.

— Za to bom že skrbela, gospod Ribič, — pravi Lili. — Moja prijateljica zna še kaj več kot peti in igrati klavir. Zelo lepe pleše — sicer znam to tudi jaz, ne da bi se hvalila — toda Pija tudi slika. Izveščana je v vseh lepih umetnostih. Saj ni čudno, kajti umetniško nadarjenost je podedovala po svojem očetu.

— Ali če vaš gospod oče umetnik, milostljiva gospica?

— Bil je! Žal, da ne živi več.

Pijine ustnice se tresejo v bolečini, ko tiho pove in solze ji zaleskečejo v oči.

— Oprostite, da sem nehotela zadel ob bolečino, — se opravi Volbenk in sočutno pogleda v njeno žalostno obraz.

Gospod Barbič, ki je sedel ob njeni levici, ji sočutno boža tresočo roko.

Lili poltiho reče Volbenku: — Oče moje prijateljice je bil slaven umetnik. Ali ste kdaj slišali o arhitektu Piju Hranstniku? To je bil njen oče. Po njem so jo tudi krstili za Pijo.

Važno je zvenel njen glas, kot bi povedala nekaj prav posebnega. Iz tega si je tudi razlagala skoro prestrašeno presenečenje Volbenka, ki je obsedel bled in zamišljen.

Pij Hranstnik! Ali je poznal tega moža! Tiho, skoro brez glasu ponovi:

— Arhitekt Pij Hranstnik?

— Da, gospod Ribič. Pozneje vam bom še natančneje povedala. Pij Hranstnik se je naglo poslovil od življenja, ker je v svoji dobroti za nekoga jarmčil s svojo hišo, ki pa pozneje ni mogel dolga plačati. Nekdo drugi je dobil zadolžnice v roke in je neumljeno zahteval plačilo, tako da je gospa Hranstnikova ostala brez vsakega premoženja. To je cel roman. Zdaj pa dovolj o tem, da ne bo Pija opazila, da govoriva o njej.

Ko bi Lili vedela, kak vihar občutkov so njene besede povzročile v Volbenku. Usoda mu je pripeljala hčer onega nesrečnega človeka — ali ni bilo to jasno znamenje, da je mogel popraviti, kar je zagrešil njegov stric? Vedno je obsojal njegovo brezobzirno delovanje v vseh zadevah.

Bliskovito se mu podede misli in pomišlja, ali ne bi kazalo, da vse zaupa gospej Barbičevi, da mu pove svoje mnenje.

O, ko bi se mu posrečilo pregovoriti strica, da bi zopet vrnil Hranstnikovim hišo, ki je v resnici bila njihova.

Pred vsem se mora spoznati z materjo ljubljenega dekleta in nato bo zaslužil Pijo. Bila je njegova najiskrenejša želja, da pridobi to dekle za sebe.

Bil je tako lep in zapeljiv večer, da sta starejša gospoda po večerji pri svoji cigari še nekaj časa ostala na terasi.

Volbenk pa ostane pri damah. Obrniti se k Lili, pravi:

— Milostljiva gospica, nisem se pozabil, da ste mi obljubili za noč še nek poseben užitek.

— Tudi jaz ne, gospod Ribič. Pija, h klavirju — nobeno obnavljanje ti ne pomaga! Nekaj moraš napraviti mesto domače hčere. Našim gostom moramo dati saj nekaj umetniškega užitka. Jutri bom pa jaz na vrsti s svojim delom in bom gospoda Ribiča peljala v mesto — z najmanj 120 kilometri! Tedaj me bo občudoval, — reče Lili veselo.

Vsi trije gredo v sprejemno sobo, kjer je stal klavir in Lili odpre vrata na teraso, da sta mogla tudi stara gospoda poslušati igranje.

— Ali smem spremljati milostljivo gospico? — vpraša Volbenk.

— Seveda! — pravi Lili mesto Pije.

Bil je ves srečen nad tem kakor je vse prišlo. Stojč poleg Pija skupno iščeta pesmi, medtem ko Lili tiho reče gospej Ilzi:

— Kaj ne, za mene ni nikakega upanja? Imela sem prav!

— Da, Lili.

— Izjokala si bom oči! — pravi Lili poredno in od strani pokaze s prstom na Volbenka, ki je Pijo svetoval to ali ono pesem.

Slednji si izbere Pija Volaričevu pesem "Dekliška tožba" in jo poje:

"Tik mene na klopico sel je
in nisem mu rekla 'nikar'!
Za roko me rahlo prijel je,
brantiti ni bilo mi mar."

Govoril sladko mi je nemi,
in zrl tako mlo je v me;
besede so segle v srce mi,
pogledi prebodli sree.

Pritisnil na prsi me svoje,
poljubil na usta gorko;
ni svobodno sree več moje,
kaj morem sirota za to!"

Kako krasen glas! Kot zvon je zvenel sladko in nežno po velikih sobi. Volbenku je skoro zastala sapa. To dekle, ki mu jo je usoda pripeljala na pot, jo skrivnostno z njim zvezala — čutil je, kako se je nagnila k njemu, ne da bi sama vedela. Najrajši bi jo privlekel na svoje prsi in ji poljubljil njene pobožne oči in ljubke roke. — Pija! Pija! — je vse vriskalo v njegovem srcu.

Ko preneha, se oglasi s terase živahno ploskanje. Skoro bolešno je Volbenk občutil ploskanje popolnoma nemuzikalnega gospoda Korena. In v veliko njegovo nevoljo je stari gospod že stal med vrati ter držel v roki poln kozarec rmenega vina, zakliče: — Pijem na zdravje lepe pevke.

Z žarečimi očmi pogleda Volbenk Pijo in lahno igraje konec pesmi reče tiho: — Krasno ste peli!

In Pija se pod njegovim pogledom pordeči lice. Njegov pogled jo je napolnil s sladkimi, do tedaj še nepoznanimi občutki.

— Čudovito lepo, — ponovi še enkrat. Ali je pri tem mislil samo na Pijino petje ali na njeno celo čudovito dekliskito bitje? Može oboje.

— Pa tudi vi ste me zelo dobro spremljali — še nikdar nisem mogla tako lahko peti, — pravi Pija nekoliko sramežljivo.

— Res? — Veselo se zasvetijo njegove oči, ko sliši pohvalo lepega dekleta. — Potem pa poskusiva še z eno pesmijo, prosim!

In Pija je morala ustreči želji vseh; zelo rada je pela, četudi jo je vedno navdajala neka čudna bojezen, kadar jo je poslušal kak tuj in nepoznan človek.

Volbenkove oči so skoro vedno počivale na njej in komaj je kdaj pogledal na note. Svoje igranje je znal tako umetno izravnavati z njenim glasom, kot bi že dolgo pela in igrala skupaj.

Gospa Ilza, ki je bila tudi zelo muzikalna, je poslušala vedno z večjim zanimanjem in občudovanjem, kadarkoli je pela Pija. Tej nežni, nekoliko boježi in zelo občutljivi dekletici ne bi nikdo prisodil tako visoko razvite umetnosti, kakoršno je pokazala s svojim petjem. Pri njeni mladosti, pri njej tega ne bi nikdo pričakoval.

Ako bi po Volbenk preveč hvalil, v tem slučaju ne bi bilo primerno. Kar je občutil, je ohranil za sebe. Saj je Pija sama morala čutili, kako zelo jo je občudoval.

— Zdaj pa je vaša vrsta, gospod Ribič, — pravi Lili.

— Rad, milostljiva gospica. Prosim, da dame izberejo, kaj hočejo imeti.

Volbenkovi prsti z lahkoto tečejo po tipkah.

— Na tem klavirju igrati je užitek.

(Dalje prihodnjice.)

ŽENSKA KAZNILNICA V ST. LAZARE

Nedaleč od pariške Vzhodne postaje, med buvarom Magenta in zidovi polne ulice Rue du Faubourg St. Denis, zagleda obiskovalec svetovnega mesta široko poslopje za visokimi, zgrajenimi zidovi. Zaniman bil tuje v svojem Baedekerju skuša nekaj zvedeti o tem starem, živem zidovju, ki daje mračno noto poslovnemu gomazanju te slavne mestne četrti. Samo izprana modro belo rdeča zastava, ki visi žalostno in izgubljeno na širokem pročelju, daje vsaj majhno oporo: da stojimo pred državnim poslopjem. Ves dan valovi moderno življenje s svojimi trusem mimo tega čudno tihega otoka in se ne briga zanj. Le ponoči, kadar se včas za trenutek odpre široke duri, da more skozi eden tistih usodnih motornih voz, ki jih Parizani imenuje "so-atna košara", se ustavi morda nekoliko radovednežev, da vidi žalostni, iz vseh delov mesta nabrani kupček ljudi, ki ga tu odlože; bleda, večnoma že odevetela dekleta, ki so jih pokvarile grenko-sladke pariške noci in ki so dospela tja kamor pristane večina teh bednih bitij: v Saint Lazaru, pariški ženski kaznilnici.

Saint Lazare ima za sabo pestro zgodovino. Smoter njegovih, že na pol razpadlih zidov, je bilo prvotno ta, da so sprejemali gobavce, ki so tu klicali sv. Lazarja na pomoč. Hiša je stala tedaj še zunaj mesta. Ludovik Debeli je določil sv. mašo, ki jo so do 1183 brali osem zaporednih dni na leto na široki cesti, ki je vodila iz St. Denisa v prestolnico in katere dohodek je bil namenjen hiši gobavcev. Kakšnih 200 let pozneje je tedanji pariški škof zrcel Saint Lazare svetoviktorskim menihom s pogojem, da uporabijo dohodke te posesti za vzdrževanje gobavcev. 1632 so menihi sv. Vincenca Pavljanskega spremenili hospital v samostan. Na širokem dvorišču so zgradili majhno kapelo, v kateri so Parizani novim francoskim kraljem pred slovesnim pohodom v prestolnico prisegali zvestobo. Tu so blagoslovljali tudi zemeljske ostanke kraljev, preden so jih odpeljali v St. Denis.

Ob začetku Velike revolucije se je Saint Lazare prvič spremenil v ječo. Med Robespierovo strahovladjo so jetniki za mračnimi zidovi čakali na svojo strašno usodo. Večina jih je končala na šafotu. Med njimi je bil genialni pesnik Andre Chenier, o katerem še danes ne vemo točno, zakaj so ga prav za prav zaprli. Že na večer tistega jutra, ko so ga obsodili na smrt, so izvršili obsodbo. 24 ur pozneje pa je bilo strahovladje konec! Ob začetku preteklega stoletja so poslopje končnoveljavno spremenili v kaznilnico, in sicer pozneje v žensko kaznilnico. V novem času so iz njenih prostorov romale na šafot tri "slavne" obsojenke: — zadrževalka Francillard, mada Dufac in vohunka Mata Hari. Med začasnimi "gosti" kaznilnice, ki so učali veliko "slave", je omeniti go. Steinhelovo, v katero naročijo je umrli državni predsednik Faure, večkratna morilka Bessarabo, žena politika Caillauxa, ki je kratko pred vojno ustrelila razvnela lista "Figaro" Cimetista, in v najnovejšem času zvitca borzna sleparka madame Hanau.

Med vojno je število jetnic v Saint Lazaru silno naraslo in je znašalo do 1400. Ker je bilo prostora premalo, so jih morali naseliti celo po hodnikih. Se slabše je bilo to, da je začelo primanjkovati živil: racije so postajale vedno bolj skope, končno je bila na jedilnem listu samo še slaba grahova kaša.

Nekega dne je dala ta prehrana povod za splošen upor. Ženske sio kakor znorele navalele na čuvaje, razbile vse, kar jim je prišlo pod roke in skušale zadetiti požar. Mno go so se zabarikadirale v svojih celicah in vztrajale v boju, ki je trajal več ur. Šele ko je prišla vojaška pomoč, je bilo vstaje konec — zvečer je grahova kaša odpadla in z njo vsaka večerja, druga dne pa se je nadaljevalo vse po starem redu.

Ti dni je pariška ženska kaznilnica spet predmet velikih debat — menda zadnjic v svoji zgodovini. Mestni svet je bil namreč na protest raznih ženskih zvez sklenil, da se kaznilnica prenese v moderneje kaznilnico Petite Roquette. Takšen načrt pa je obstajal že pred skoraj 100 leti. Zdravstvene prilike v Saint Lazaru so bile že dolgo nevarne in se upirajo vsakemu človeškemu čustvovanju. V kaznilnici, ki daje stan povprečno 600 oseb, nima niti električne luči niti tekoče vode. Jetnice spijo v skupinah do 10 oseb v majhnih, nekurenih prostorih, umivalni prostori in stranišča so v skupnem stanju. Če pomislimo, da niso poslopja že od 13. stoletja dalje skoraj nič spremenili, si lahko predstavljamo, kakšno je njegovo današnje stanje, ki ni francoskemu narodu prav nič v čast.

Kaj bodo storili iz stare hiše, ko prestane biti kaznilnica, še ni določeno. Nekateri delajo na to, da bi jo spremenili v revolucionarni muzej, vendar je bolj verjetno, da jo bodo podirli in zgradili na njenem mestu kakšen nov velekinematograf ali kakšno vevbanko.

KRISTUSOVE JASLICE

Londonski list Sunday Express poroča, da ekspedicijska, ki izkoplje pod cerkvijo Kristusovega rojstva v Betlehemu, upa, da bo odkopala prave jaslje, v katerih je bil položen Kristus po svojem rojstvu.

Arheologi upajo najti jaslje izven starega cerkvenega zidu, ker so prepričani, da poročilo, da je cerkev bila sezidana prav na mestu betlehemskega hleva, ni resnično.

Dosedanje najdbe so velike važnosti. Ko so delavci kopali pod sedanjo cerkvijo in popravljali temelji, so našli temelj mnogo starejše cerkve.

Pod cerkvijo so že našli stebre, vrat in več stopnic ter stredo podzemne dvorane. Skozi to stredo kopljejo sedaj navzdol ter so mnogi da bodo v tem podzemskem prostoru našli Kristusove jaslje.

Arheologi so mnenja, da je zidovje, ki so ga našli pod sedanjo cerkvijo, katero je sezidal Konstantin Veliki okoli leta 330 po K., ostanek prve cerkve, ki je bila zgrajena na kraju betlehemskega hleva.

ZDEHANJE PRASTARA

DEDŠČINA

Po mnenju profesorja berlinske klinike Peipra je nam zdehanje ostalo iz davne preteklosti — žal moramo napisati živalske — ko smo bili pred milijoni let vsi ne glede na politična prepričanja še živali. Znano je, da tudi živali se zdaj zdehajo in da zdehajo celo vodna bitja, ki nimajo velikih možganov. Zdehanje leži v spodnjih plasteh možganov in je prastara dedščina. V pradavnih časih je pri bilo zdehanje prav za prav dihanje. Način, kako zdaj dihamo, nam ni bil prirojen temveč smo ga pridobili iz razvojem. Pri tem je pa ostal spomin na prvotno dihanje, ki je bilo kot rečeno naše zdehanje.

Če smo utrujeni, ni normalni dihalni center dovolj inerviran in tako izgubi oblast nad dremajočimi načini prvotne navade, ki se naenkrat oglašajo v obliki, kakršna je bila pred mnogimi milijoni let. Takoj nato pa običajno dihalno središče opet prevzame svojo oblast. Pri zdehanju postanemo torej za hip bitje, kakršno smo bili pred milijoni let. Prof. Peiper zna razlagati tudi zdehanje od dolgega časa. Možno pravi, da zdehla človeka, če ne ve, kaj početi. Z zdehanjem človek po mnenju nemškega in učenjaka tudi na zunanji dokazuje, da izivira od živali.

ŠTIRI EKSPEDICIJE NA

HIMALAJO

Že lani so se večkrat ponavljale vesti, da bo letos splošen naskok na Himalajo. Zdelo se je, da bo ostalo samo pri govoricah, toda letos bodo najvišji vrh sveta naskočile kar štiri ekspedicijske. Prva je nemško-ameriška pod vodstvom Merkela, drugo vodi znani veleutrski Anglež Frank Smythe, ki je že plezal na Mont Everest, tretja je švicarsko-francoska pod vodstvom Marcela Kurza, četrta pa je japonska. Tudi Rusi in Italijani so se pripravljali za Himalajo, pa so načrte opustili. Kakšnega značaja in pomena so vse te ekspedicijske, ni točno znano, ker vsi skrivajo svoje načrte. Gotovo je edino to, da bo Smythe znova na kočih Mont Everest, do katerega ima takorekoč pravico, dočim ima Kurza baje nalogo, da izvede merjenje v Himalaji. Seveda je to samo krinka za druge načrte prav tako, kakor je gotovo dejstvo, da japonske ekspedicijske ni znane, temveč je nje edini namen, da prehitijo bele in čim odzame slavo prvenstva pri naskoku na Mont Everest.

RADA BI IZVEDELA kje se nahaja Adolf Mihelich, doma iz Trave, štev. 20, okraj Kočevje. Če kdo ve za njegov naslov, ga prosim, da mi ga javi, ali naj se pa sam oglasi. — Mrs. Milka Stefančič, 1272 East 169. St., Cleveland, Ohio. (2x 22&23)

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

24. Junija: Valencina v Trst, Belgienland v Havre

25. Junija: Volendam v Boulogne sur Mer

26. Junija: Columbus v Cherbourg in Bremen

28. Junija: Conte Grande v Genova, Levithan v Cherbourg

29. Junija: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

3. Avgusta: Champlain (NOV) v Havre, General von Steuben v Bremen

1. Julija: Augustus v Genova, Olympic v Cherbourg

2. Julija: Europa v Cherbourg in Bremen, Lafayette v Havre

3. Julija: Volendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

4. Avgusta: Levanthian v Cherbourg

11. Avgusta: Aquitania v Cherbourg, Albert Ballin v Cherbourg in v Hamburg

12. Avgusta: Paris v Havre, Olympic v Cherbourg

13. Avgusta: Augustus v Genova, Minnetonka v Cherbourg

14. Avgusta: Stettin v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

15. Avgusta: Cleveland v Cherbourg in Hamburg

16. Avgusta: Rochambeau v Havre, Roosevelt v Cherbourg in v Hamburg

17. Avgusta: Berganaria v Cherbourg, Berlin v Bremen

18. Avgusta: Hamburg v Cherbourg in Hamburg

19. Avgusta: Majestic v Cherbourg, Westerland v Havre

20. Avgusta: SATURNIA v TRST, Milwaukee v Cherbourg in Hamburg

21. Avgusta: Volendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

22. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

23. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

24. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

25. Avgusta: Westerland v Havre

26. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

27. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

28. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

29. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

30. Avgusta: Bremen v Cherbourg in v Bremen

31. Avgusta: Olympic v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg

32. Avgusta: Roma v Genova

33. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

34. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

35. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

36. Avgusta: Westerland v Havre

37. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

38. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

39. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

40. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

41. Avgusta: Bremen v Cherbourg in v Bremen

42. Avgusta: Olympic v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg

43. Avgusta: Roma v Genova

44. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

45. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

46. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

47. Avgusta: Westerland v Havre

48. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

49. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

50. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

51. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

52. Avgusta: Bremen v Cherbourg in v Bremen

53. Avgusta: Olympic v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg

54. Avgusta: Roma v Genova

55. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

56. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

57. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

58. Avgusta: Westerland v Havre

59. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

60. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

61. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

62. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

63. Avgusta: Bremen v Cherbourg in v Bremen

64. Avgusta: Olympic v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg

65. Avgusta: Roma v Genova

66. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

67. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

68. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

69. Avgusta: Westerland v Havre

70. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

71. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

72. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

73. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg

74. Avgusta: Bremen v Cherbourg in v Bremen

75. Avgusta: Olympic v Cherbourg, Aquitania v Cherbourg

76. Avgusta: Roma v Genova

77. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

78. Avgusta: Stuttgart v Cherbourg in v Hamburg

79. Avgusta: Conte Biancamano v Genova, Homerie v Cherbourg

80. Avgusta: Westerland v Havre

81. Avgusta: De France v Havre, Minnewaska v Cherbourg

82. Avgusta: Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer

83. Avgusta: Levanthian v Cherbourg, Lafayette v Havre

84. Avgusta: Paris v Havre, Aquitania v Cherbourg